

Experiența mea SEV.

Educarea minții fără cea a inimii nu este educație deloc. (Aristotel)

Numele meu este Davide, am 27 de ani și sunt din Sardinia, cea mai frumoasă insulă din Italia. Lucrez ca educator în apartamente sociale în Italia, și aici, în România, pot spune că mi-am îmbunătățit toate abilitățile în timpul stagiului SEV.

Pe parcursul acestor 6 luni în România am încercat să aduc zâmbetul pe chipurile vârstnicilor în fiecare zi. Pasiunea mea este șahul și aici am avut destul timp pentru a-mi îmbunătăți competențele și de asemenea, pentru a crea o prietenie frumoasă cu persoanele mai în vârstă, în căminul unde am fost voluntar. În grupul meu suntem 4 voluntari, toți din Italia: Fabio, Vanessa, Etta și eu.

Organizația noastră gazdă a fost foarte bună și am reușit să stabilesc o frumoasă relație cu mentorul nostru Bogdan și cu ceilalți colegi de apartament. Mi-au rămas amintiri frumoase de aici: excursie împreună la lac, delicioase mâncăruri tradiționale românești gătite de mama coordonatorului nostru de proiect.

Nu stați pe gânduri: deveniți voluntari SEV!

158/184 zile; 3792/4416 ore – sunt numerele mele românești de azi.

Este ca și la loterie: ai numerele și ceea ce trebuie să faci este să aștepti tragerea. Nu știi ce se va întâmpla, sperii doar să-ți vezi numerele. Aceasta este experiența mea SEV, dar cu partea pozitivă că mereu câștig.

Proiectul meu aici constă în activități cu persoane vârstnice: vorbesc cu ei, jucăm jocuri și creez ceva nou pentru a le schimba rutina zilnică. Persoanele în vârstă sunt ca niște copii, sau mai rău. Ei au nevoie de atenție, stimulente iar mintea lor nu este la fel de flexibilă ca cea a copiilor, așa că este foarte dificil să le schimbi obiceiurile.

Aceasta este cea mai grea parte a proiectului meu: să inventez ceva ce le place sau pot face. La fel ca la loterie, unde trebuie să te gândești pe ce numere să pariezi, dar apoi... câștigi întotdeauna un zâmbet, o îmbrățișare, o lacrimă de fericire și te simți cea mai importantă persoană de pe pământ.

Pe parcursul acestor luni am încercat, de asemenea, să implicăm și copii în activitățile cu persoanele vârstnice ... ei bine ...zâmbetele și interacțiunea creată între ei este ceva inefabil.

Să-l vezi pe Mircea, în vârstă de peste 70 de ani, driblând cu Ionuț, în vârstă de 7 ani, înțelegi imediat cât de ușor se poate naște ceva, folosind doar o minge.

Sau Maria, în vârstă de...ei bine, este nepolitic să spunem vârsta femeilor, care o ajută pe Andreea, în vârstă de 11 ani, care a uitat să-și acopere unul dintre numere în timp ce joacă bingo, este pur și simplu: wow.

Ceea ce este cu adevărat minunat este că aici nu exista aproape nici o oportunitate de petrecere a timpului liber pentru copii, iar vârstnicii își petreceau toată ziua în camerele lor, dar acum, de când am venit noi, ceva s-a schimbat.

Acum, copiii vin în acest loc și pot juca șah sau table atunci când doresc, pot să-și petreacă timpul cu vârstnicii, chiar dacă este încă un pic mai greu, sau pot "coase" (am învățat și eu...)

În concluzie, experiența SEV te ajută să înțelegi cine ești și îți arată că simplitatea este cheia tuturor lucrurilor!

Etta, Italia

Experiența mea SEV

Respectă-i pe bătrâni când ești tânăr, ajută-i pe cei slabi când ești puternic, recunoaște-ți vina când greșești. Pentru că într-o zi vei fi bătrân, slab și neputincios.

Numele meu este Fabio și am 27 de ani. Am venit din Italia în România pentru 6 luni incredibile de proiect Erasmus+ cu persoane vârstnice în Mărășești.

Când urcam scările rulante la aeroport, făcând cu mâna tatălui și mamei mele, care au venit să-și ia la revedere la aeroportul din Milano, nu mi-am imaginat că 6 luni în România îmi vor schimba viața complet. Am fost convins că decizia mea de a accepta provocarea de a fi voluntar SEV într-un centru cu persoane vârstnice în România a fost cea mai bună alegere. 6 luni au trecut foarte repede, cu activități diverse, jocuri de masă, șah, pictură. Pictura este una dintre pasiunile mele și sunt foarte fericit că aici am reușit să integrez persoanele vârstnice și copiii în activități comune de pictură.

Ca să fii bătrân și înțelept, trebuie să fii mai întâi tânăr și neștiutor.

Am făcut parte dintr-o echipă de 4 voluntari din Italia: Davide, Etta, Vanessa și eu. Toți cu povești diferite, dar am învățat de la ei și am împărtășit cu ei multe momente speciale, și bune și rele. Nu au fost 6 luni din viață, ci o viață în 6 luni.

În timpul acestui proiect am cunoscut, de asemenea, mulți alți voluntari fantastici din toată Europa care locuiau în diferite orașe în România. De asemenea, în timpul stagiului, am avut suficient timp liber pentru a mă cunoaște mai bine și pentru a-mi descoperi limitele și punctele tari. Am înțeles care sunt lucrurile importante în viață și cum să fiu mai puțin materialist.

Asumă-ți riscul și devino și tu voluntar SEV!

Fabio, Italia

Un voluntar SEV primește formare și îndrumare pe tot parcursul proiectului. În această perioadă, voluntarii sunt rugați să prezinte o formă de raport/jurnal la un anumit interval de timp, având o linie progresivă a gândurilor și sentimentelor fiecărui individ pe parcursul stagiului. Ei bine, elementul care uneori nu este luat în considerare, sunt sentimentele și realizările lor după ce proiectul este finalizat.

Chiar și după perioada de mobilitate, voluntarii primesc un fel de orientare, în scopul de a se "re-integra" în propriile comunități, acțiune pe care majoritatea o consideră a fi un proces ușor, astfel, nu îi acordă prea multă atenție. Adevărul este că ceea ce am câștigat în timpul experienței noastre va trăi cu noi, indiferent unde suntem.

Amintirea constantă a tuturor momentelor incredibile petrecute făcând ceva ce ne-a fost atât de drag, este o sursă comună de bucurie/tristețe. Vorbind cu colegii, care au finalizat proiectul cam în același timp, de multe ori un sentiment de "deplasare" sau "lipsă de scop" este de obicei simțit. Noi oferim atât de mult din noi înșine, împărtășim atât de multe, însă, atunci când ne întoarcem, ne simțim "pierduți" și lipsiți de bucuria și emoția pe care am simțit-o odată în timpul stagiului în străinătate. Dar acest lucru este normal, acest lucru definește umanitatea

noastră și demonstrează că am fost la locul potrivit, făcând lucrul potrivit pentru noi în acel moment.

Ne găsim flecărind despre aventurile noastre, vorbind non-stop cu privire la toți oamenii pe care i-am întâlnit și la toate zâmbetele pe care le-am câștigat. Chestia e că, noi nu facem acest lucru pentru a ne lăuda sau a împărtăși fiecare detaliu, ci pentru a ne convinge că într-adevăr s-a întâmplat, că nu a fost doar un vis sau o fază. Unii vorbesc și vorbesc..., alții se cuibăresc liniștiți în propriile amintiri ale experienței lor. În cele din urmă, ne e dor... Ne e dor de locuri, de oameni, și dor de semnificația muncii noastre și a scopului nostru. Și acesta este sentimentul cel mai valoros ...

Ne e dor pentru că a contat, ne e dor pentru că am iubit ceea ce am făcut, ne e dor pentru că am simțit schimbarea în ceilalți și în noi înșine, și acest sentiment e minunat și demonstrează cu adevărat că a meritat.

Săptămânile trec și noi suntem încet "absorbiți" înapoi în viața noastră, înapoi în ceea ce credeam că suntem înainte. Treptat, contactul cu organizațiile noastre, cu prietenii noștri, a doua noastră familie, începe să se diminueze. Nu pentru că ambele părți au încetat să le mai pese, ci ca o modalitate de a se re-adapta la starea anterioară proiectului. Și asta este complet normal.

Continuăm lupta noastră de zi cu zi, combatem pentru cauzelor noastre, ne modelăm viitorul din nou. Dar acum, o facem cu un scop mai mare. Acum, o facem cu mai multă putere, cu mai mult angajament. Am experimentat unul dintre cele mai mari daruri ale omenirii, acela de a dăru. De a dăru timpul nostru, devotamentul nostru, dragostea noastră... și aceasta ne-a făcut mai puternici.

Fie ca acest lucru să servească drept dovadă pentru oricine se gândește să se îmbarce într-o astfel de experiență incredibilă cum este un proiect SEV. Pentru că nu o trăiești doar în timpul acestor luni, o vei trăi tot restul vieții, dacă totul merge bine. Ceea ce castigi este mult mai prețios decât orice ajutor pe care îl vei da vreodată. Ești, atunci și pentru totdeauna, un voluntar, o persoană care, în orice moment, dă tot din el/ea pentru o cauză mai mare.

Rafael, Portugalia

Angajamentul meu de voluntar pe tot parcursul vieții

Această experiență SEV (Serviciu European de Voluntariat) în România nu este prima mea experiență de voluntariat; de fapt, am început cu mulți ani în urmă, în Italia, când aveam doar optsprezece ani. Mai mult decât atât, am fost și sunt încă voluntar în diferite asociații. Cred că una dintre principalele motivații care mă împing să fac voluntariat a fost exemplul mamei mele, care a devenit voluntar atunci când era tânără și care este și acum tehnician voluntar de ambulanță. Alte motivații importante sunt legate de faptul că toate aceste tipuri de experiențe te ajută să crești, să înveți lucruri noi, îți deschid

mintea, întâlnești oameni noi și interesanți, te testezi pe tine însuși, îți îmbunătățești abilitățile personale și profesionale, te simți util, ... Toate aceste avantaje – oferind doar câteva ore din timpul tau!

În Italia, mai precis în Como, fac voluntariat pentru o asociație al cărei nume este "TAM TAM" și care este implicată în organizarea unor activități și excursii pentru persoanele cu handicap. Am început când aveam optsprezece ani și aceasta a fost prima mea experiență de voluntariat. Încă mai fac parte din această asociație și ajut la organizarea de activități sau excursii în zilele de duminică (aproximativ de două ori pe lună). Am făcut o mulțime de lucruri împreună, de exemplu: am fost la grădina zoologică, Fabrica de ciocolată din Elveția, "Miniitalia", multe muzee, teatre ... și în fiecare vară ne petrecem câteva zile la munte. De asemenea, pregătim împreună spectacole de Crăciun, facem obiecte handmade pe care le vindem, jucăm diferite jocuri, și avem de multe ori prânzuri speciale sau petreceri aniversare.

Aproximativ 30 de persoane speciale (în vârstă de 18-45 ani) aparțin asociației noastre, ele având diferite handicapuri, deficiențe sociale și /sau cognitive, boli psihice și în plus, unele dintre ele au, de asemenea, probleme socio-economice. Suntem zece voluntari cu vârste diferite și din medii diferite, dar cooperăm bine și organizăm activități frumoase și interesante pentru băieții noștri!

Scopul nostru este de a integra aceste persoane în comunitate, pentru că ele se simt adesea singure sau discriminate, astfel încât să-i ajutăm să socializeze și să construiască noi relații, nu doar între ei, ci și cu oameni diferiți din afara familiilor lor și asociației. Îmi place foarte mult să fac parte din această asociație pentru că am întâlnit acolo oameni frumoși pe care îi iubesc și pentru că am avut ocazia să-mi îmbunătățesc abilitățile sociale, să petrec timpul cu oameni care au nevoie să fie iubiți și acceptați, respectându-le în același timp propriul ritm, distanța și nevoile lor. Noi toți suntem prieteni și în timpul acestor șase luni în România am rămas în contact atât cu colegii mei cât și cu băieții, care de multe ori au întrebat despre întoarcerea mea în Italia și care mi-au scris că le e dor și acest lucru mă umple de bucurie și recunoștință.

O altă asociație în care activez este "AVIS", iar sarcina mea simplă în acest caz este de a dona sânge de două ori pe an. Donatia este foarte rapidă, personalul medical este foarte bun, putem lua micul dejun după, și putem primi rezultatele testului nostru de sânge. Cred că aici avantajele sunt mai multe decât dezavantajele, de fapt, voluntarii trebuie doar să doneze o mică parte din sângele lor gratis (lucru foarte util pentru a încerca să salveze o viață) și să urmeze un stil de viață sănătos, care este bun, de asemenea, pentru ei înșiși!

De fapt, am făcut parte și din alte asociații de voluntariat, dar din diferite cauze nu am putut sta acolo și am decis să plec. Cele două organizații mai importante au fost "La casa-Famiglia", care este un apartament social care găzduiește persoane cu diferite probleme, și "Croce Azzurra", unde am fost tehnician de ambulanță. În prima asociație am stat doar pentru câteva luni și am ajutat să acopăr cina și tura de noapte o dată pe săptămână, dar nu am putut continua din cauza studiilor universitare. În a doua asociație, am stat un an de zile, timp în care am urmat studiile și am luat examenul final pentru a putea lucra într-o ambulanță, dar nu am putut continua din cauza slujbei mele și a pregătirii mele post-universitare în departamentul de psihologie clinica a spitalului S. Anna (Como); oricum, am avut ocazia să învăț o mulțime de lucruri interesante și să lucrez pe o ambulanță pentru a salva oameni. Ambele din

aceste două experiențe au fost foarte utile și m-au învățat foarte mult, ajutându-mă să-mi îmbunătățesc abilitățile profesionale.

În cele din urmă, pot vorbi despre această ultimă experiență de voluntariat în România. Aceasta este diferită de celelalte, deoarece sunt pentru prima dată într-o țară străină și am avut ocazia să învăț o nouă limbă și să descopăr o nouă cultură. Aici sunt implicată în diferite activități: fac terapie ocupațională și socială în Căminul pentru persoane vârstnice "O Nouă Șansă" Mărășești și într-o școală cu copiii cu nevoi speciale din Focșani, și de asemenea, fac unele activități cu copiii din comunitatea din Mărășești, orașul unde locuiesc, cum ar fi șah sau arte și abilități practice. Am petrecut aici șase luni, iar în tot acest timp, am avut ocazia să învăț o mulțime de lucruri noi, să întâlnesc oameni noi, să călătoresc, să lucrez într-un context internațional, să locuiesc cu alte persoane, să-mi îmbunătățesc engleza, să-mi testez abilitățile personale și să-mi îmbunătățesc, de asemenea, competențele profesionale. Toți acești factori m-au făcut mai puternică și mai conștientă de competențele mele. Deci, pot spune că o experiență ca aceasta este foarte utilă și interesantă, deoarece îți oferă posibilitatea de a crește, de a-ți deschide mintea, de a-ți testa limitele și de a descoperi în profunzime o țară nouă, care sunt toate foarte importante pentru a te descoperi pe tine și a-ți găsi propriul drum în viață!

Împreună toate aceste experiențe de voluntariat mi-au dăruit mai mult decât timpul și energia pe care le-am investit eu, pentru că toate aceste experiențe m-au ajutat să învăț o mulțime de lucruri noi, să întâlnesc oameni interesanți și să-mi îmbunătățesc abilitățile personale și profesionale. Cred că toată lumea ar trebui să-și găsească propria motivație de a fi voluntar, pentru că atunci când ajuți pe altcineva, de fapt, te ajuți pe tine însuși, iar atunci când faci pe cineva mai fericit, acesta îți va oferi mereu mai mult decât ai investit!

Vanessa, Italia

